

ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ

Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΑΛΑΜΟΥ *

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ Κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΜΑΡΙΝΑΤΟΥ

Κύριοι Ὑπουργοί,

Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ ἀφύπνισις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν σχέσει πρὸς ἄλλους λαούς, εἶναι ὅ,τι ἀκριβῶς ἐπῆρξαν οἱ Τιτᾶνες τῆς Ἑλληνικῆς μυθολογίας ἐν σχέσει πρὸς τοὺς κοινούς ἀνθρώπους.

Εἶναι σχεδὸν ἀσύλληπτος ἡ πρόοδος τῆς ἀνθρωπότητος εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ἀφότου οἱ Ἕλληνες ἱατροὶ τὸ πρῶτον εἰς τὸν κόσμον ἀφῆκαν τὰ προαιώνια κακὰ πνεύματα καὶ τοὺς ἀσθενοποιούς δαίμονας κατὰ μέρος, διὰ νὰ εἰσαγάγουν εἰς τὴν θέσιν των τὴν λογικὴν σκέψιν καὶ τὴν αἰσθητικὴν ἐμπειρίαν. Ἀφῆκαν τὰς μαγικὰς τελετὰς καὶ τοὺς ἐξορκισμοὺς διὰ νὰ εἰσαγάγουν τὴν διαίταν καὶ τὰ φάρμακα. Εἶναι σχεδὸν ἀπίστευτον, ὅτι τὰ ψυχικὰ νοσήματα, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀκόμη καὶ σήμερον μετὰ τὰς ἀπαιδεύτων λαῶν, ἀποδίδονται εἰς δαίμονας καὶ βασκανείας. Ὁ Ἱπποκράτης, ἡ θεία ἐκείνη μορφή, ἤδη κατὰ τὸν 5^{ον} αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ εἶχε διδάξει, ὅτι οἱ «δαιμονιζόμενοι» ὑποφέρουν ἀπλῶς ἀπὸ ἀλλοιώσεως τοῦ ἐγκεφάλου.

Ἡ Ἑλληνικὴ ἱατρική, ἡ ὁποία συλλήβδην ἐκφράζεται διὰ τοῦ ὀνόματος («Ἱπποκράτης»), δὲν ἐδημιούργησε μόνον τὴν ἱατρικὴν. Ἐδημιούργησε καὶ τὸ ἦθος τοῦ ἱατροῦ καὶ ἐκωδικοποίησε τῆς ἱατρικῆς τὴν Ἠθικὴν. Ὅσοι δὲ ἔμαθον νὰ αἰσθάνωνται καὶ ὅσοι εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐμβαθύνουν εἰς τὴν κοπιώδη ἄνοδον τῆς ἀνθρωπίνης ἐξελλέξεως, ὡμολόγησαν ἀπεριφράστως καὶ θὰ ὁμολογοῦν συνεχῶς, ὅτι ὁ Ἱπποκρατικὸς ὄρκος εἶναι ἀπὸ τὰ ὑψητεῖστερα δημιουργήματα τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας.

Ἐπρεπε νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον τοῦ μηδενισμοῦ καὶ τῆς

* Ἐκτακτος συνεδρία τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1971.

αὐτοκαταστροφῆς, τὸ ὁποῖον μὲ ἐσφιγμένας τὰς ψυχὰς παρακολουθοῦμεν σήμερον εἰς τὴν ἀνθρωπίνην κοινωνίαν, διὰ τὰ ἀκούσωμεν καὶ τοῦτο τὸ παράδοξον : Ὅτι δηλαδή εἰς τὸ δεῖνα ἢ δεῖνα Πανεπιστήμιον καταργεῖται ὁ Ἴπποκρατικὸς ὄρκος, διότι εἶναι ἀναχρονιστικὸς καὶ ἄχρηστος τὴν σήμερον ἡμέραν. Προηγήθησαν δὲ πολλὰ ἄλλα ἐπιστήμαι καὶ τέχναι εἰς τὴν ἄμιλλαν αὐτὴν τῆς ἀποκοπῆς τῶν γεφυρῶν. Πολὸν ταχέως θὰ δείξῃ τὸ μέλλον, ἂν αὐτὸ εἶναι χειραφέτησις ἢ μᾶλλον ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ψυχικῶν ἐκείνων καὶ βιολογικῶν φαινομένων, τὰ ὅποια ὑμεῖς οἱ ἰατροὶ γνωρίζετε κάλλιον ἐμοῦ.

Χαιρετίζομεν σήμερον, κύριε συνάδελφε, μὲ ἰδιαιτέραν χαρὰν τὴν ἐπίσημον εἵσοδόν σου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν, διότι σὺ ἀνήκεις εἰς τὴν Σχολὴν τῶν προγόνων σου. Διακηρύττεις μὲ τὸ ἦθός σου, ὅπως οἱ ἀρχαῖοι Σπαρτιᾶται, ὅτι τούτων εἶσαι θαυμαστής καὶ ζηλωτής, ὧν καὶ υἱὸς καὶ ἀπόγονος τυγχάνεις. Δὲν εἶμαι ἐγὼ βεβαίως ὁ ἀρμόδιος διὰ τὰ χαρακτηρίσω τὴν ἐπιστημονικὴν σου σταδιοδρομίαν οὐδὲ τὰ ἀναλύσω τὴν συμβολὴν σου εἰς τὴν ἢ τὰς ἰατρικὰς ἐπιστήμας. Δύναμαι ὅμως τὰ ὑπογραμμίσω καὶ τὰ τονίσω, ὅτι τυγχάνεις ἰατρὸς καθ' Ἴπποκράτην ὅσον ὀλίγοι. Μὲ τὴν πρῶτητα τοῦ ὕφους σου καὶ μὲ τὴν ἀπλότητα τῶν τρόπων σου παρέχεις ἤδη τὴν πρώτην ἀνακούφισιν εἰς πάντα πάσχοντα συνάνθρωπον. Θεραπεύεις τὴν ἰατρικὴν καὶ ὡς ἀνθρώπινον λειτούργημα. Ἐνθαρρύνεις καὶ ἐμψυχώνεις τὸν πάσχοντα. Ἐπεκτείνεις τὴν παραμυθίαν σου καὶ τὴν ἐπίδρασίν σου καὶ εἰς τοὺς οἰκείους τοῦ πάσχοντος. Ὡς οἰοῦναι συμπάσχων μετ' αὐτῶν ἐπεκτείνεις πρὸς πάντας τὴν ψυχικὴν γαλήνην. Σταλάξεις τὴν ἐλπίδα καὶ σιωπᾶς εἰς τὸ δέον. Ταῦτα εἶναι ἀκριβῶς ἢ Ἴπποκρατικὴ ἰατρικὴ ἠθικὴ. Εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ ὄρκου τοῦ Ἴπποκράτους.

Μόνον ὡς ἀκροατῆς καὶ μόνον ὡς ἔμμεσος κριτῆς θὰ ἠδυνάμην τὰ ἐπαναλάβω καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐπίσημον στιγμὴν, ὅσα τυγχάνουν γνωστὰ καὶ εἰς εὐρύτερους κύκλους περὶ τῶν καθαρῶς ἰατρικῶν ἐπιτενγμάτων σου. Εἶναι γνωστόν, ὅτι εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Ἀλεξάνδρας, συνδυάζων καὶ ἄλλας ἰατρικὰς δραστηριότητας ὁμοῦ μὲ τὰς ἰδικὰς σου — διότι καὶ τοῦτο εἶναι μία σπουδαία ιδιότης τοῦ ἰατροῦ — ἐπέτυχες ὁργάνωσιν κατακτήσασαν τὴν κοινὴν γνώμην. Ἐργαστήρια πρότυπα ἐδημιουργήθησαν. Τέως ἄγνωστοι ἢ τοῦλάχιστον ἐλάχιστα γνωσταὶ ἐπιδόσεις τῆς Ἐπιστήμης ἐφαρμόζονται καὶ τώρα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς θεραπείας τῶν ραδιοϊσοτόπων ἠνοιξες νέαν ὁδὸν ἰατρικῆς δραστηριότητος.

Πρέπει τὰ εἶσαι εὐτυχῆς καὶ ὑπερήφανος, διότι ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνάμεών σου ἐδημιουργήθη μία Σχολὴ ἰδικῶν ἰατρῶν εἰς τὰ Ἐργαστήρια καὶ Ἐκπαιδευτήρια ὁμοῦ τὰ ἰδικὰ σου.

Εἶναι τοῦτο μία σωστὴ κοινωνικὴ ἀνακούφισις. Εἰς χιλιάδας δυστυχῶν ἀν-

θρώπων παρεσχέθη βοήθεια και εις χιλιάδας κατατρυχομένων από τὰς ἐπαράτους νόσους ἀνέτειλαν χρησταί ἐλπίδες. Σήμερον αἱ θαλασσαιμίαι ἢ αἱ κληρονομικαὶ ἀναιμίαι Cooley ἀντιμετωπίζονται καλῶς και αὖριον θὰ ἀπαλόγη ἢ ἐπιστήμη σου ἀκόμη περισσοτέρας ἀπὸ τὰς πληγὰς τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐλλὰ τὰ ζητήματα ταῦτα δὲν εἶναι ἰδικά μας και δὲν τὰ κατέχομεν, ὅπως οἱ ἄμοιροι ποιήσεως δὲν μετέχουν τῶν ρόδων τῆς Πιερίας. Ἄς περιορισθῶμεν νὰ διατρανώσωμεν ἀπόψε τὴν χαρὰν μας, ἀγαπητὲ συνάδελφε, νὰ εὐχηθῶμεν πᾶσαν ἐπιτυχίαν και εις τὴν νέαν σταδιοδρομίαν σου ὡς Ἀκαδημαϊκοῦ ἐντὸς τοῦ τεμένου τοῦ ἀνωτάτου πνευματικοῦ ἰδρύματος τῆς Χώρας και νὰ παρακαλέσωμεν τὸν διακεκριμένον συνάδελφόν σου κύριον Ἰωακείμογλου, ὅπως σὲ προσφωνήσῃ ὡς τὰ θέσμια τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηναίων δρίζουν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΓΕΩΡΓ. ΙΩΑΚΕΙΜΟΓΛΟΥ

Κύριε Ἀκαδημαϊκέ !

Εἶμαι εὐτυχής, διότι εις ἐμὲ ἔλαχεν ὁ κληρὸς νὰ Σᾶς προσφωνήσω, κατὰ τὴν ἐπίσημον ὑποδοχὴν Σας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Ἀκαδημίᾳ.

Σᾶς ἐγνώρισα τὸν Ἰούλιον τοῦ 1932, πρὸ 39 ἐτῶν περίπου, ὅταν ἦλθον εις Ἀμβούργον διὰ νὰ ὁμιλήσω ἐνώπιον τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἐκεῖ Πανεπιστημίου μὲ θέμα τῆς ειδικότητός μου. Ἐῖχατε τότε τελειώσει τὰς ἰατρικὰς σας σπουδάς, εἶχατε ἀνακηρυχθῆ Διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου και διορισθῆ βοηθὸς τῆς ἐκεῖ Πανεπιστημιακῆς Παθολογικῆς Κλινικῆς. Παρηκολούθησα μὲ μὲγάλον ἐνδιαφέρον τὴν Ἀκαδημαϊκὴν Σας σταδιοδρομίαν. Τὸ ἐνδιαφέρον Σας ἐστράφη εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πρὸς τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν. Κατὰ τὰ ἔτη 1933 - 1937 εἰργάσθητε εις τὸ ἐν Ἀμβούργῳ παγκοσμίου φήμης Ἰνστιτοῦτον Τροπικῶν Νοσημάτων. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην μετέβητε μετὰ τοῦ καθηγητοῦ A. Mayer εις Κρήτην δι' ἐπιτόπιον ἔρευναν τῆς ἐκεῖ ἐνδημικῆς λαϊσμανιάσεως. Ἐδημοσιεύσατε ἀξιολόγους ἐπιστημονικὰς μελέτας ἀφορώσας εις τὴν αἱματολογίαν και ἐλονοσίαν και 4 ἔτη μετὰ τὴν λήψιν τοῦ διδακτορικοῦ διπλώματος ἐξελέγητε ὑφηγητῆς (Dr. med. habil.) τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἀμβούργου. Τοῦτο ἀποδεικνύει πόσον ἐξετιμῆθησαν αἱ ἐπιστημονικαὶ Σας μελέται. Ἐδιδάξατε ὑπὸ τὴν ιδιότητα τοῦ Dozent Παθολογίαν ὄχι μόνον εις τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἀμβούργου, ἀλλὰ και εις τὴν Ἰατρικὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Düsseldorf. Μὲ τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ ἐπιτεύγματα ἐπιστρέψατε εις τὴν πατρίδα. Ἡ ἐπιστημονικὴ Σας σταδιοδρομία και εις τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον ἦτο ἐξησφαλισμένη. Τὸ 1948 προήχθητε εις ἕκτακτον και τὸ 1953 εις τακτικὸν καθη-

γητήν τῆς Θεραπευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἐν τῷ Δημοτικῷ Νοσοκομείῳ. Ἀργότερον, τὸ 1955, ἡ Θεραπευτικὴ Κλινικὴ ἐγκατεστάθη ἐν τῷ Μαιευτηρίῳ («Ἀλεξάνδρα»).

Ἐν τῇ προσπάθειά Σας νὰ διευρύνετε τὸν κύκλον τῶν ἐρευνῶν Σας ἐφοιτήσατε τὸ 1955 εἰς τὸ Σχολεῖον Ἴσοτόπων εἰς Harwell τῆς Ἀγγλίας. Προσεκλήθητε τὸ 1958 ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τῶν Η.Π.Α. νὰ ἐπισκεφθῆτε κέντρα καὶ νοσοκομεῖα πυρηνικῆς καὶ φυσικῆς. Πρῶτος Σεῖς ἐφηγησάτε παρ' ἡμῶν ἰσότοπα ἐν τῇ Ἱατρικῇ καὶ εἶσθε ὁ ἰδρυτῆς τοῦ νέου τούτου κλάδου ἐν Ἑλλάδι.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν Σας ἀνεκοινώσατε εἰς ἐπιστημονικὰ συνέδρια τῆς Ἑλλάδος, Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ ἐδημοσιεύσατε εἰς ἑλληνικὰ καὶ ξένα περιοδικά. Μέχρι σήμερον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπωνύμων δημοσιευμάτων Σας ἀνέρχεται εἰς 177.

Αἱ ἐρευνητικαὶ Σας μελέται κατὰ τὰ ἔτη 1932 - 1938 ἀφοροῦν εἰς λοιμώδεις καὶ παρασιτικὰς νόσους καὶ κυρίως εἰς τὴν ἐλονοσίαν καὶ τὰς ἐκ διηθητῶν ἰῶν προκαλουμένας νόσους. Ἠσχολήθητε ἐπίσης καὶ μὲ τὰς νόσους τοῦ αἵματος.

Μεγάλῃ σημασίᾳ ὑπῆρξεν ἡ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ Schrott, εἰς τὴν Σχολὴν Ὑγιεινῆς καὶ Τροπικῆς Ἱατρικῆς τοῦ Λονδίνου, ἀνακάλυψις εἰς τὸ ἦπαρ ἐλονοσοῦντων πιθῆκων τῶν ἐξωερυθροκυτταρικῶν μορφῶν ἢ ἰστοπαρασίτων τοῦ πλασμοδίου τῆς ἐλονοσίας.

Κατὰ τὰ ἔτη 1947 - 1948 ἠρευνήσατε ἐν Βραζιλίᾳ, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Unesco, τὰς ἐνδημικὰς καὶ ἐπιδημικὰς νόσους τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀμαζονίου ποταμοῦ. Τὰ πορίσματα τῆς ἐρεύνης Σας ὑπεβλήθησαν ὄχι μόνον εἰς τὴν Unesco ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Παγκόσμιον Ὄργάνωσιν Ὑγείας τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἀφ' οὗτου ἀνελάβατε τὴν διεύθυνσιν τῆς Θεραπευτικῆς Κλινικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἡ προσοχὴ Σας ἐστράφη εἰς τὴν ἔρευναν νοσημάτων ἰδιαιτέρας σημασίας διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν ἐν Ἑλλάδι.

Ἀναφέρω τὰς κληρονομικὰς αἰμοσφαιρινοπαθείας καὶ τὴν ἐνδημικὴν βρογχοκίλην. Αἱ μελέται αὗται ἔτυχον διεθνοῦς ἀναγνωρίσεως.

Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ 1956 ἐλειτούργησε τὸ Ἐργαστήριον Ἴσοτόπων ἐν τῇ Θεραπευτικῇ Κλινικῇ. Τὸ ἐργαστήριον τοῦτο εἶναι ἐφάμιλλον τῶν καλυτέρων ἐργαστηρίων τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ συμβάλλει μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπιστήμης.

Τὰ ἐξῆς γεγονότα ἀποδεικνύουν πόσον οἱ ξένοι ἐξετίμησαν τὸ ἐπιστημονικόν Σας ἔργον :

Τὸ δῆμιον φροντιστήριον Ἱατρικῆς Ἐφαρμογῆς Ραδιοϊσοτόπων τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς Ἀτομικῆς Ἐνεργείας διεξήχθη τὸ 1962 εἰς τὴν Κλινικὴν Σας.

Ἐκεῖ συνήλθε τὸ 1964 καὶ τὸ δεύτερον Ἱατρικὸν Συμπόσιον Ἑρευνῆς (*Planning*) Ραδιοϊσοτόπων ὁργανωθὲν ἐπίσης ἀπὸ τὴν Διεθνῆ Ἐπιτροπὴν Ἀτομικῆς Ἐνεργείας.

Τὸ 1969 συνήλθεν εἰς τὴν Κλινικὴν Σας ἡ ἐτησίᾳ Σύνοδος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως Νόσων τοῦ θυρεοειδοῦς. Εἰς ἀναγνώρισιν τῶν ἐρευνῶν Σας εἰς τὸν τομέα αὐτὸν Σᾶς ἐξέλεξαν Προέδρον τῆς Συνόδου.

Ἡ διὰ παμφηφίας ἐκλογή Σας ὡς Προέδρου τῆς *Gesellschaft für Nuklearmedizin* διὰ τὸ ἔτος 1973 ἀποτελεῖ ἕτερον δείγμα τοῦ διεθνοῦς ἐπιστημονικοῦ Σας κύρους.

Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἔρευναν δὲν ἀρκοῦν αἱ σκέψεις τοῦ ἐρευνητοῦ. Οὗτος πρέπει νὰ προσελκύη καλοὺς συνεργάτας καὶ ὁργανῶνη κατάλληλα ἐργαστήρια καὶ κατάλληλον Κλινικὴν. Τρεῖς τῶν συνεργατῶν Σας εἶναι σήμερον τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Ἱατρικῆς Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου καὶ τέταρτος διωρίσθη ἔκτακτος καθηγητὴς ἐπὶ τριετῆ θητεία εἰς τὸ Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης. Ἐξ ἄλλου ἕξ ὀφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν προέρχονται ἀπὸ τὴν Ἑμετέραν Σχολήν.

Διευθύνετε τὴν Κλινικὴν Σας κατὰ τρόπον ἄριστον. Ἐκεῖ ὑπάρχει εὐταξία, ἐδρυσμία καὶ πειθαρχία. Τὸ γνωρίζω ἐξ ἰδίας πείρας. Αἱ ἐπισκέψεις, εἰς ἀνόπτιον χρόνον, τῆς Κλινικῆς Σας, τὰς ὁποίας συνηθίζετε, ἀσφαλῶς συμβάλλουν εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Εἰς τὴν Κλινικὴν Σας δὲν γίνεται διάκρισις μεταξὺ πλουσίου καὶ πένητος. Τόσον Ἑμεῖς ὅσον καὶ οἱ συνεργάται Σας καταβάλλουν τὴν αὐτὴν προσπάθειαν ἀνεξαρτήτως θέσεως τοῦ ἀρρώστου. Ἐφαρμόζετε πλήρως ὅ,τι ἐπιτάσσει ὁ Ἱπποκράτης εἰς τὸν ὄρκον του: «Τοῖσοι δὲ νοσέουσιν ἢν τε πλούσιοι τύχωσιν ὄντες ἢν τε πένητες, ὁμοίη σπουδῇ τὴν ἐκ τέχνης ἐπαγινέων ἐπικουρήν».

Μὲ τοιαῦτα ἐπιστημονικὰ ἐφόδια καὶ τοιαύτην ἐπιστημονικὴν δρᾶσιν ἐκρούσατε τὴν θύραν τῆς Ἀκαδημίας. Σᾶς ὑποδεχόμεθα ἀσμένως.

Κατὰ τὸ ἄρθρον I τοῦ Ὁργανισμοῦ τῆς Ἀκαδημίας ἢ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἔχει σκοπὸν τὴν προαγωγὴν τῶν Ἐπιστημῶν, τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν καὶ καθόλου τῶν ἀνθρωπίνων γνώσεων, διὰ τῆς συγκεντρώσεως καὶ συνεργασίας τῶν ἐπιφανεστάτων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων, λογογράφων καὶ καλλιτεχνῶν.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς καλεῖται νὰ συνεργασθῇ μὲ τοὺς συναδέλφους του.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἡ Ἑμετέρα συνεργασία θὰ εἶναι πολύτιμος.

Καλῶς ἤλθατε ἀγαπητὲ φίλε καὶ συνάδελφε.